

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 10 grudnia 2013 r.

Poz. 6394

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.169.6.2013.MR1

Wrocław, dnia 2 grudnia 2013 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 594, z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 20 ust. 2 zdanie 3 uchwały nr XXVII/214/2013 Rady Gminy Żukowice z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie uchwalenia statutu Sołectwa Żukowice.

uzasadnienie

Rada Gminy Żukowice w dniu 13 listopada 2013 r. podjęła uchwałę nr XXVII/214/2013 w sprawie uchwalenia statutu Sołectwa Żukowice.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 20 listopada 2013 r.

W toku postępowania nadzorczego organ nadzoru stwierdził podjęcie § 20 ust. 2 zdanie 3 z istotnym naruszeniem art. 36 ust. 1 zdanie 2 ustawy o samorządzie gminnym.

Uchwała Rady Gminy Żukowice z dnia 13 listopada 2013 r. sprawie uchwalenia statutu Sołectwa Żukowice została podjęta na podstawie upoważnienia zawartego w art. 35 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (zwanej dalej: „ustawą”). Zgodnie z tym przepisem rada gminy określa – w drodze statutu – organizację i zakres działania jednostki pomocniczej, jaką jest sołectwo. Minimalny zakres zagadnień, jakie powinny zostać uregulowane w statucie, określa art. 35 ust. 3 ustawy. Zgodnie z katalogiem zawartym w tym przepisie statut sołectwa powinien określać co najmniej: nazwę i obszar jednostki pomocniczej, zasady i tryb wyborów organów jednostki pomocniczej, organizację i zadania organów jednostki pomocniczej, zakres zadań przekazywanych jednostce przez gminę oraz sposób ich realizacji, a także zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej.

Analizując przyznane radzie gminy upoważnienie do stanowienia prawa obowiązującego na obszarze jej działania, wskazać należy, że podejmując akty prawa miejscowego w oparciu o normę ustawową, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca

2000 r. (K 25/99, OTK 2000/5/141): „Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)”. Podkreślenia wymaga ponadto, że każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Tymczasem prowadząc postępowanie nadzorcze dotyczące przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie poszczególnych regulacji przedmiotowej uchwały z istotnym naruszeniem prawa.

Statut Sołectwa Żukowice określa w § 20 ust. 2 zdanie 3, że w skład rady sołeckiej może zostać powołany także aktualnie urzędujący sołtys. Norma ta – zdaniem organu nadzoru – stoi w sposób istotny w sprzeczności z art. 36 ust. 1 zdanie 2 ustawy, w którym określono, że zadaniem rady sołeckiej jest wspieranie działalności sołtysa. Należy zauważyć, że ustawa w zakresie organów sołectwa wyodrębnia w sposób jednoznaczny organ, jakim jest sołtys, i organ, jakim jest rada sołecka (art. 36 ust. 1). Również w zakresie wyborów tych organów, przewiduje odrębny ich wybór (art. 36 ust. 2). Co więcej, w różny sposób został określony zakres ich kompetencji. Sołtys jest organem wykonawczym, rada sołecka z kolei organem wspomagającym organ wykonawczy.

W ocenie organu nadzoru powyższe oznacza, że jedna osoba nie może pełnić jednocześnie funkcji sołtysa i członka rady sołeckiej. Wykluczającym się jest bowiem jednoczesne pełnienie funkcji organu wykonawczego sołectwa i wspomaganie działania tego organu w ramach działań organu wspomagającego.

Wprawdzie samo kandydowanie przez sołtysa na członka rady sołeckiej nie oznacza, że zostanie on wybrany do pełnienia tej funkcji, niemniej jednak należy zauważyć, że sam wybór na sołtysa wyklucza możliwość ubiegania się do pełnienia funkcji w radzie sołeckiej.

Odmienne postanowienie statutu sołectwa w tym zakresie i dopuszczenie możliwości kandydowania osoby wybranej na sołtysa do rady sołeckiej narusza art. 36 ust. 1 zdanie 2 ustawy o samorządzie gminnym w sposób istotny.

W związku z powyższym należało orzec jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
A. M. Skorupa